

24. szám.

Junius 13. 1874.

Megjelenik minden **szombatnapon** másfél iven sokféle képekkel ellátva.

Előfizetési ár : Egész évre jan.—dec. 8 frt, 6 hóra 4 frt. 3 hóra 2 frt.

Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtárúrsnál. **Kiadó-hivatal** : Pest, bará tok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja** : 4 hasábos nonpareille sor 10. kr.

Hirdetések felvételnek : Az I. nemzetközi hirdetési irodájában **Láng Lipót és társa, Budapestben, FÜRDŐ-UTCZA 1. sz. a.**

XXVI. kötet.

ÉGY EMBER, A KI MINDENT TUD.

: Egy darab regény : írta JÓKAI MÓR. (Hatodik folytatás.)

ÉS OTTÓ gróf épen nem tréfált. Ő egész komolyan martalékaul engedte magát annak a dicsvágnak, hogy kettőjükből világhírű spiritista médiumok váljanak.

S miért ne válhatnának magyar létükre?

Lám egy magyar gróf 'S z. * * * első rendű proféta és codicator a spiritisták között s egy magyar V. * * baronesse nem csak híres médium, de kiváló író és spiritismus tanában, s azonkívül ismeretes politikai jósnő. Tőle származott az a közkezen forgó jöslat, a mit az ötvenes évek elején, mint a »hiszekegyet« tudott könyv nélkül minden igaz magyar hazafi és honleány. Azért írjuk le mert meglehet, már elfelejtették.

»1850: — *gyász az öltözetben* ;

1851: — *minden ügyünk rosszul megy* ;

1852: — *a megváltó még el nem jö* ;

1853: — *még súlyosabb lesz a járom* ;

1854: — *tűrj és szenvedj szegény nép* ;

1855: — *reményünk is széttörtött* ;

1856: — *a mi halad, nem marad* ;

1857: — *nagy izgalom szerte szét*

1858: — *megürül sok magas polcz.*

1859: — *sápad és elfut sok kegyencz.*

1860: — *a mit vártunk itt van!*«

De soká soká számítottunk arra az »itt van!« esztendőre! És hát csakugyan hozott valamit. Nem ugyan azt, a mit vártunk.

Én akkor a lapomban közöltem is ezt a jöslatot; s arra ugyanazon tisztelt szerzőnő szives volt nekem megküldeni a jöslat folytatását: melyet azonban a hirtelen szigorúra fordult sajtó-viszonyok miatt nem lehetett nyomtatásban reproducálnom akkor: im itt következnek most:

»1861: — *előttünk áll a nagy hegy* ;

1862: — *a multnál rosszabb jövendő* ;

1863: — *segítséget ki se várjon* ;

1864: — *most nem tudod, hogy mit tégy?*

1865: — *kezd szakadozni a köd* ;

1866: — *kezdődik a hadd el hadd* ;

1867: — *lesz benne egy örömhét* ;

1868: — *ne siess, mert meglakolsz* ;

1869: — *jó kedvedért majd megfizetsz* ; —

1870: — *sorsod tenkezedben!*

1871: — *felétek fordul a kegy;*

1872: — *úrrá lesz sok hetvenkedő.*

1873: — *okulunk a saját káron.*

1874: — *no de most már hová még?*

Tovább nem terjedt a nagyhirű jósnő jóvendölése.

E nagy celebritásokat elérni vott Ottó gróf magas vágya. S miért ne túlszárnyolni őket? A természeti adomány: az idegaether meg van hozzá: azt csak fejleszteni kell. A magnus erő a gyakorlat által nő. Feladatai a lehetetlennek lehetővé tétele s azután a lehetővé tett lehetetlennek a lehetőség törvényei szerinti kimagyarázása. Ez volt a fő különbség Ottó és Polyxena között. Ottó gróf szerint mindent az anyag és a világ erő alkot; Polyxena meggyőződésében pedig mindent a szellem és az akarat. És az épen így volt jól. Hiszen épen az ellentétek vonzzák egymást: a férfi és a nő; a férfi a positiv plusz, a nő a negatív: az anyag a férfi, a szellem a nő: az erő a férfi, az akarat a nő. E kettő találkozásából származik a teremtés mirákuluma!

Ottó gróf hevült képzeletében már látta kettőjük körül a bámuló világot; mely nem meri hinni azt, a mit lát; de azért meghódol.

A spiritisták fejedelmei az igazi »felkent fők.«

Ottó képzelmében már előre látta a diadalt, midőn Polyxena lebegni fog a föld felett, mint Angela della Pace, s midőn újja hegyével a sötétben leveleket fog elolvasni, midőn a megnevezett elhunyt szellemét a vékony kárpiton át megjelenésre készíti, mint Davenport, s beszél vele, mint a prevorsti látnoknő; midőn fizikumokat fog meggyógyítani ráénekléssel, mint madame Dal Cin, s keresztül lát az embereket, mint Veronica Giuliani; midőn beszélni fog minden vad nyelven, mint Crescentia Wolf s játszani fog áriákat minden hangszerezen, a nélkül hogy hozzájuk nyulna, mint miss Fox-Kane. — És azután együtt fog utazni a csillagokban ő vele, s leírja azokat saját tapasztalatából; szebben, mint Flammarion.

Megfogadta neki »szellemére,« hogy el fognak utazni együtt a Sírúsbá.

Ez persze csak extaticus álomban történhetik meg. S ez esetben mulhatlan, hogy egy és ugyanazon pillanatban lepje meg az álom mind a két utazót.

Mert tudni kell, hogy a szellemek közlekedési eszköze a fény. S ez az »alkalmatosság« nem vár. A ki egy perczczel később ül fel, az már csak a következő yonaton indulhat, mely az elsőtől épen 42500 mérföldnyire maradt hatrább.

E nehéz feladatnál egy megnyugtató felfedezést tett Polyxena Ottónak.

Szemérmesen, szeméit lesütve mondá el a titkot; mert kényes természetű vallomás volt az.

»Mikor ön házunknál marad éjszakára, olyankor mi rendesen egyszerre alszunk el mind a ketten. Ezt én bizonyosan tudom. Ön a negyedik szobában fekszik, velem paralell: három fal van közöttünk. Én rendesen keletnek fordulva szoktam feküdni; de ha ön ugyanakkor nyugotnak fordulva teszi le fejét: én el nem tudok aludni mind addig, míg ön meg nem változtatja fekvését. Egy éjjel egész hajnalig nem birtam elaludni; az órák három negyedet háromra ütöttek már; akkor eszembe jutott, hogy önnek a feje allját bizonyosan az enyimmel ellenkező irányban vetették. Erre hirtelen én is áttettem a vánkosaimat a tul oldalra fejtül lábhoz s egy percz mulva már szunynyadtam. S másnap ön is panaszkodott, hogy három negyed háromig nem tudott aludni. Az ok közös volt.«

Ottó gróf lelkét a világaetherig emelte e gyönyörteljes felfedezés. Hogy saját idegaetherének oly varázsló befolyása van egy magasztos lényre, mely azt három falon keresztül sem engedí elszunynyadni. Távol volt tőle az a profán gondolat: hogy hát ha még a falak nem volnának közben!

Hanem másnap, midőn hazaérkezett Otto gróf Siliándiába s Pakulár Gligor eléje jött beszámolni a gypjuval, meg az esett birkákkal: — a krétáról észébe jutott neki, hogy minden szellemnek és spiritismusnak van egy legio universalis ellensége: a »számo k«

Mikor az ember »hinni« akar; szörnyen útjában van a tudománya.

Ottó gróf kalkulálni kezdett a krétával (delejiszonyatos tapintatú ásvány!) hogy még is mennyire lehetséges az a vállalat, a mire ő fogadkozott.

A szellemek, mint már constatálva van a fényt választák közlekedési eszközül; mely másod-perczenként 42 ezer ötszáz mérföldet haladva, elég gyors szállítási közeg a naprendszer csillagai közötti utazásra. De hogy állunk a Sírússal? Az a legutóbbi hozzá vetések szerint három ezer négyszáz ötvenhét millio kétszáz ezer mérföldnyire esik a földhöz s a míg a szellemek valami gyorsabb omnibuszt nem tudnak kitalálni az utazásra, mint a fényt: ezzel az alkalmatossággal épen negyvennyolcz óráig tart a földről a Sírúsbá eljutni, még szellem alakban is. S utközben nincs »restaurant!«

Más volna, ha Polyxena kisasszony a k a r a t e r e j é t eléje lehetne fogni a fénynek, mint locomotivot; de Ottó gróf, mint materialista, chez az expedienshez nem folyamodhatik.

Ezzel a scrupulussal lovagolt vissza Ottó gróf

még az nap Nyiagrára kérdést teendő Polyxena kisasszonynál ebben a nagyon megszorító psychophysiologiai feladatban.

Hanem hát arravalók a szellemek, hogy az ilyen kétségek között gyors segélyvel szolgáljanak. A szellemeket nem lehet zavarba hozni.

Mire való a psychograph?

»Lucretia« válasza praecise így szólt.

»Igaz, hogy a földről kiinduló sugár akkora táv volt, mint a föld és a Sirius között van, negvennyolcz óra alatt futna keresztül. Ugy de a milyen gyorsan halad a földi sugár a Sirius felé, ép olyan gyorsan közelít a Sirius sugara is a föld felé. A mikor mi közelítünk a fény erejével, a Sirius is közeledik ugyanazzal mi felénk. E szerint a távol fele utján találkozunk össze. És így huszonnégy óra alatt odajutunk.«

No ez már nem olyan sok. Ennyi áldozatra csakugyan rá szánhatja magát gavalér ember a médiuma kedvéért.

Csak a napot kell még kiválasztani. Egy szép derült, de holdvilágtalan estét kell kilesni. Az nap a nyíágrai kastélyban fog hálni Ottó gróf. Meg lesz parancsolva minden cselédnek, hogy másnap éjfélig senki se költse föl se Polyxena kisasszonyt, se Ottó grófot; — (mert hiszen a Siriusban körül tekinteni is csak kell egy pár óra.) Már a mama is meg volt nyerve az expeditio számára (nem együtt utazónak, ahoz nem volt elég kedve) de ő is elég furcsának találta a gondolatot; csak azt kérte a vállalkozóktól, hogy ha a »Szirnyos«-ba elmennek, hozzanak onnan valami receptet, hogyan kell a zsisziket a borsóbul kiveszteni?

Ha ez a csillag-expeditio végbe mehet; Ottó gróf örök időkre nevezetes emberré teszi vele magát itt e földön.

Hanem hát fátuma volt, hogy semmi vállalatát sem birta egészen befejezni.

A meghatározott napon, mikor a geodaemon legkedvezőbb viszonyokat látszott előkészíteni, az asztrál szellemek által tisztára volt seperve a lég: Ottó gróf midőn a kastély kapuján belovagolt, annak az udvarán egy idegen bricskát pillanta meg.

Ezt a bricskát nem a lelkek hozták ide. — Nem ám; hanem négy mokány ló; a mik már ki is voltak pányvázva a füre. Ez nekik az abrak.

Határnyé asszonyság pedig már a tornácban eléje jött a grófnak s azt mondá neki, hogy:

»Lelkem, nagyságos szomszéd úr; ma nem utazunk a Szirnyosba. Vendég állt a házhoz: Toprongyossi Benedek úr ő méltósága: igen fain derék ember; de biz

a miatt most a Xéninek a konyha után kell látni, mert Toprongyossy Benedek úr nem éri be azzal, a mit a három lábu czikogrúp pingál az asztalra, szívesebben látja az asztalon a három lábu bográcsot, tele paprikás pörkölttel; s ennek az úrnak semmi járása a csillagokba; legfeljebb csillagot szokott rugni egyszer másszor, mikor víg társaságban jól becsipett. Különbén igen fain derék úr.«

Hogy ezt nem tudták a kopogó szellemek előre megmondani!

Ottó gróf magában a Neptunusba kívánta az egész Toprongyossyt: a mi igen pogány kívánság volt; miután a Neptunus még olyan lágy, hogy ha arra Toprongyossy Benedek ráhág, hát laposra nyomja a szegény planetát.

Mert Toprongyossy Benedek legény a talpán: természetén megfeszül az sinóros dolmány: s reng a föld peng a sarkantyú, hová ő lép, s ott marad a patkója nyoma a parketten. Kerek szakállá és göndör bajusza van s nem kell azt festeni; fekete az magátul is, mint a korom: a haját pedig, nincs az a süveg, a mely le bírja szorítani; sűrű az, és kemény, mint a sodrony; s két piros orcáját örök mosolygásra kényszeríti a tulságos egészség.

Mikor bemutatták őket egymásnak, úgy a tenyerébe csapott a grófnak üdvözlés fejében, hogy abban minden magnetismus egyszerre paralyzálva lett.

Toprongyossy Benedek talpig jó czimbora volt. Nem csinált ő titkot abból, hogy ő bizony nem tud semmit. Hiszen ha mindnyájan professorok akarnának lenni, ki maradna diáknak? Ő csak publikum, a ki hallgat és nevet. S igen jó ízűen nevet. Ottó gróf egész ott léte alatt folytonosan az ő rovására élcel; őt szurkálja sarcasmusokkal, őt lövöldözi csipős aperçuekkel őt csiklandozza pikáns ironiával, mond neki absurdus bolondokat, (miket az fidéliter elhisz) s tódítja, ha az mondott valami nagy számárságot, hogy még nagyobb legyen belőle. Toprongyossy mind nem haragszik azért. Ő maga nevet legjobban a maga rovására. Neki magának csak egyetlen egy élcelé van, s azt el is mondja mindenkinek a legelső találkozásnál, a midőn a nevével bevallja: hogy ő az a Toprongyossy Benedek, a kinek az ármányos újság író egyszer úgy nyomatta a nevével a czim szalagra, hogy »Bekened,« s aztán úgy igazította ki, hogy »Benedek.« — S miután ő ezt az élcelét harmincz esztendő óta mindenkinek elmondta; valószínű, hogy már eddig sokan tudják.

Ottó grófnak feltűnt az, hogy mikor egyszer más-szor Polixena kisasszony megjelent a teremben, konyhakötény volt eléje kötve s az arca piros volt a kony-

hatüztől. Hogy lehet neki annyi delejességgel kiállani a takaréki tűzhely mellett, mely csupa vasbul van.

Sőt még az is megtörtént, hogy mikor ebédhez felhozták a puliszkát; s azt Toprongyossy Benedek nagy hahotával üdvözölte, kiáltván: »hahó! ez az én testi eledelem?» (Leibspeise) akkor Polixena kisasszony szerény dicsekedéssel susogá: »ezt pedig én készítetem.«

Ottó gróf elszörnyedt: puliszkát készíteni delejje! A szent vitál magnetismust haricska-darára és kászu-turóra pazarolni! — De nem úgy lesz az! Valami nagyszerű asztaltánczoltatási jelenet készül itten. — Csak tehenkedj neki annak a puliszkának, te rüpök! majd mi ketten rá teszszük a kezeinket az asztra: azzal egyszerre beáll a vitalizáló delejlánczolat, az ebédlő asztalbul lesz »table mowing« egyszerre felemeli a lábát, felüti az álladat, s azzal úgy eltánczol előled puliszkástul együtt, hogy szaladhatsz után!

Azonban ez nem történt meg. Polixena kisasszony nem állította helyre az életdelejes lánczolatot, az asztal recsegett ugyan, mikor Benedek úr rákönyökölt; de nem próbálta meg a ficzánkolást, jobbnak látta veszteg maradni. Ottó gróf elnézte csendesesen. — A betyár megette a magnetizált puliszkát az utolsó befaló falásig s nem vált tőle prikulicscsá.

Persze, hogy ebéd után szó sem volt szellemmutatványról. Elég »egy« ilyen ember, mint Toprongyossy Benedek a világ minden [szellemét az égi ürbe szétkergetni. Davenportnak egyszer Bostonban azért nem sikerült a szellem mutatványa, mert hallgatóinak egyike szivarra gyújtott, s a hirhedett Home egyszer Berlinben kénytelen volt elbadas nélkül bocsátani haza a közönséget, mert a szellemeket bántotta az, hogy egy néző úgy ült a széken, mint a lovon. Nem is kellett Toprongyossy Benedeknek más szellem, mint a mi a savanyúvízben lakik. Néha az is megszóllal nala, (mikor kirúgja a dugót a palaczkból!)

A fekete kávé után konfidens lett Benedek úr, s nagyon sokat betalálván venni a mindenféle jó borokbul, nagyon elkomorodott. Szokásuk az a délelőtt vig kedvű temperamentumoknak, hogy délután elkomorodnak s akkor aztán elkezdenek »okosana« beszélni. Lelkiismeret-fordulás ez, mely azt hányja fel nekik, hogy most sokat ittak s ha tüstént komolyan és bölcsen nem viselik magukat, még azt fogja hinni a társaság, hogy fejkbe ment a bor: s aztán mentül okosabban beszélnek, annál jobban elarúlják, hogy sokat ittak.

Benedek most már egészen ismert gróf Rengete-

git; hiszen egyszer együtt voltak vadászaton a Hargitán Most emlékezik már rá.

(Csakhogy az az elébeni senior volt, Rengetegi Leo gróf, Ottó gróf megboldogult nagybátyja, a kire Benedek emlékezett s a kinek egyéni sajátságait aztán mind Ottó grófra ruházta át csupa régi barátságból.)

— Ugyan mit csinálnak a gróf úr fiacskái? Nagyon e már?

Ottó gróf aztán elszámlált neki tizenkilenc élő gyermeket, hogy kiből mi lett, és hová lett? A tizenkilencediknél megsokalta Benedek s belevágott:

— De nini a gróf, akkor az egyik lábára sántított, a melyiket megtépett a medve.

Ottó gróf felvilágosítá róla, hogy egészen új kacsuk-lábikrát tetetett magának s most akár tánczoljon — Aztán meg, hogy »parókája volt akkor a grófnak!«

— Most is az ez; csak hogy szálankint van oda ragasztva a fejbőrhöz: angol találmány.

— Hát az a nagy sinkorán kutyája hova lett, a melyik mindig vele járt?

— Azt elvitték a persa trónörökös számára paripának.

Benedek úr csak azon akadt fenn, hogy hogyan patkolják azt meg?

— Hát a cserebogarat szereti e még a gróf? Akkor marokkal ette.

Ottó gróf monda neki, hogy most már a skorpio evésre adta magát.

S így beszélgettek egymással a legkomolyabban, míg a méltóságos asszony fel fel visított, mikor nem bírta a nevetést visszatartani tovább s azt monda, hogy olyanokat tud az a gróf felelni, mint egy cikográp.

Ottó gróf végre megunt az mulatságot s szedte a sátorfáit. Búcsút vett a méltóságos asszonytul, parolázott Benedekkel s azt monda Polyxena kisasszonynak, mikor kikisérté, hogy addig már most nem fogja látogatását ismételni, a míg ez az úr itt időzik. S hogy azt megtudja, mikor ment el? mindennap átküldi a cigány postát izenetért Nyiágrára.

De iszen küldhette azt! A hová egyszer Toprongyossy Benedek letepededik; nem madár az: hogy odább repüljön. — Hét nap mindig üres kézzel jött vissza a Csicsa. A nyolczadik nap aztán hozott egy levelet. A formáján látszott már, hogy azt a méltóságos asszony írta; de még inkább a czimzet sorain. Ezeket a betűket ő írta, még pedig nem a cikograppal; hanem ököltre fogott kalamussal.

Belül pedig ez volt:

»Nagyságos gróf úr, Kegyes uram.«

»Örvedetesen jelentem, hogy méltóságos Toprongyossy Benedek úr a mai szent napon eljegyezte leányomat Polixenát; mához egy hétre leszen az eskető, A gyermek nem akart; de a doktor azt komendálta, hogy jó lesz neki férjhez menni, mert különben vámpír lesz belőle, ha meghal; hát inkább hozzá adtuk. Jó ember úr. Nagyon instálom a nagyságos gróf urat, ha kegyeskednék a Polyxenának násznagya lenni ez alkalommal. Családomat nagyon megtisztelve találnám. — Maradok stb.«

Ottó gróf a Siriusból esett le!

Férjhez menni! Egy elsőrendű médiumnak! Hozzá menni egy eleven pohárszékhez! Feleségévé lenni egy lomha butordarabnak, a minék férj a neve! Azt a kezét, melynek érintése alatt az asztal tánczolt és csudadolgot irt, odaadni Toprongyossy Benedeknek: ki tánczol ugyan; de nem irt soha! S még ő legyen a kiadó násznagya ennek a lyánnak; a ki már szellemileg egészen az övé volt: lélekben vele copulálva: a csillagokban vele együtt élve: álmában együtt étabilrozva: a ki valóságos delej-hitvestársa volt már; ki vele anynyiszor álmódott együtt ölelkezve három falon keresztül! S most azt ő feleségül adja egy kenyérörölő gépnek, egy bordestilláló kazánnak!

Hiszen módjában lett volna azt megváltoztatni; csak azt kellett volna a méltóságos asszony levele alá írnia, hogy: »én pedig nem adom; mert az enyim,« s úgy visszaküldeni a levelet. Hanem Ottó gróf ezt az egy tudományt nem tanulta meg jól.

Kiábrándulásnak nevezte azt a felfedezést, hogy a szellemek is szomjaznak...

Csalódott ebben a lyánban: azt hitte eddig felőle, hogy az csak szellem társ akar lenni, csak az egekben akar nászutazást tenni; csak együtt álmódni; — s ime annak is fejkötő kell!

A legelső gondolatja az volt, hogy szalad Silindiaról: meg sem mondja, hová? Hanem azután meggondolta a dolgot. És nagyot nevetett. Vagy ő rajta nevesenek, vagy ő nevensen máson: a történet nevetni való.

Visszairt a méltóságos asszonnak, hogy ott lesz a lakodalmon.

Ott is volt. Kapott násznagyi selyemkendőt. Végig nézte a szertartást: végig ülte a lakomát. A menyasszony most is halavány volt; de nem mutatott semmi szomorúságot. A völegény csakugyan elmondta az eskető esperesnek is azt az élczt, hogy aztán az ő nevét a matrikulába se Bekenednek se Benekednek ne írja, mint amaz ármányos ujságíró. Vacsora után pedig ki-

hordták az asztalokat, (a czikograp rég a padlásra került már) s tánczoltak világos kiviradtig.

A szellemek semmi galibát nem csináltak: nem fújták el a gyertyákat: nem vágták el a bögő húrokat; Ottó gróf azzal a tudattal poroszkált haza Silindiarra, hogy ennek is vége van: — ebből sem maradt számára egyéb mint az ideál photographiája....

... Polyxena aztán elment Toprongyossy Benedekkel haza Dicső-Szentmártonba s hogy miként vitte el őt aztán a Siriusba? az az ő dolga...

(Folytatása következik.)

Az „Augsburger Allgemeine“-ből.

... Hanem azt az egyet meg kell a magyaroknak adni, hogy a nők iránt nincs lovagiasabb nemzet náluknál. Mindig csak a — b a k szászút ütik.

Kukkoniadák.

Hogy méltó utódja vagyok ős apámnak, azt bebizonyítottam a legközelebbi megyebizottsági közgyűlésen.

Bartal szolgabíró.

(Igaz! Azzal a csekély különbséggel, hogy az bebizonyítá, miszerint liba pásztorból is lehet historikus, ez pedig, hogy némely szolgabíró jó disznópásztor lenne.)

Kukkonia egy szótárszerkesztőt keres, hogy megörökítsék magoknak azokat a gorombaságokat, melyeket az ő nagy fia Bartal et comp. a junius 8-ki közgyűlésen a főispán ellen szórtak.

Qualificatió a hivatalra kukkoniai fogalmak szerint 1. Bittó, Bartal, Bacsák és Olgyay név fő- és alispányságra már a születés előtt képesít;

2. A többi hivataloknál csak az kívántatik meg, hogy a fenti nevéek közül senki se concurráljon és hogy az aspirans Kukkonia szülötte legyen. Ha uszályhordók, ugy a Mátyus földről is lehetnek.

Közmondás. Tudja Pál, mit kaszál. Bezzeg! ha azt tudta volna Bacsák Pál, Tudom, két órai beszédet nem kalapál.

Népdal. Befujta (előttem a főispáni székhez) az utat a hó!

Igy sóhajtoz Könnyes Kálmán Bittó.

A választási javaslatból.

— Mit vétett ez a szegény ember?

— Nem akar bemenni a delegatióba s ezzel a fennálló 67-ki alkotmány ellen agitál és így a 71 §.

alá esik.

Az augsburgi néne meg a pajkos gyerek.

— Ugy ugy fiacskám; borítsd fel azt a tonnád, jól teszed.

— Tyhü, szakrament! oda van a gyerek.

Tallérossy Zebulon levele

Mindeuvaró Adámhoz!

Tekintedezs barátom uram.

Akarja tunnyi, mennyivel íri töbet egy exminiszteri fej, mind mazs ember feje? No hat in hitelesen megmondok. (Ne tesik gondolni, mintha hiteles tudomást onan meritetem volna, hogy talan orszaggyűlést palyadijt kitűzte volt mintszterek fejire, kik keleti vasutat elkövettek.)

Tunnyilik találkozom Kerkapolyi barátommal (mosd már csak simpliciter barátom, azelőt volt excellentias barátom). Mondok neki: »Te, gyere a Szkrivanhoz, vegyed magadnak új kalapot, mert aki a fejedben van, olyan rigi, mintha kiastad volna ütöt Pompeji romjaibul.« »Na jó, nem banok; úgy izs nyakamba szakata nekem a házam, hat legalabb legyen nekem szaraz fedül, a melyik alá lehajcsam fejemet.«

Beliptünk. Mondom kalapos boltosnak: »Agya excellentias urnak egy ropant nagy kalapot, aminő az ő fejit megiletyi. Van neki vasfej, mivel szokta elenargumentumok bastyaít bedöntenyi. Vaskalap nem szükséguezs hoza. De nagy, az legyen. — Nekem meg agya szegény ember fejire valo közönsigezs kalapot«

Enyim fejemre mingyar találkozta kalap, numero 9. — öt forint ötven krajczarir. Ez izs tisztesegezs fejado.

De Karoly barátom miat muszaj volt felkutatnyi pinczit, padlast izs magazinumot, mig utolyara találkozta valahol egy numero 13. — Exminiszter barátom büszkin tekintete ram. Szemibül kiolvastam gondolatot: »hat csag mig izs vagyok fejre nizve különb tenaladnal.« Jo jo — gondoltam magamba, de most gyün tragikum. — »Mi az ara?« kirdezi. »Hat forint.«

»No ha van neked fejed különb, — mondok — hát most »zaplacz.« Kezdöte financzoperatio. Megindultak előleges alkudozasok. Karoly barátom ismeretezs dialectikaval plaidirozta: »Az olyan kalap, amelyiknek nagyobb belseje van, mint a legnagyobb kalapnak a külseje — sehol sem tanalya vevöt, mer olyan fej

csag mesik orszagaba tanalkozik, pildanak okairt »Téli regiben« Molnartul. No mar most, ha in ide nem vetődök ezel a fejemel, aki financzminiszter koromba nöte ilyen nagyra, — hat maganak ez a kalap nyakan vesz. Legfelyebb honapos szobanak kiadhatja Gyulainak, ha kiveszi. De nem kiveszi, mert van krach s ilyenkor ember kinytelen magat összehuzodnyi. Tehat agya ide nekem izs kalapot 5 ft. 50 krirt, mind Zebulon barátomnak.« »Hja nem lehecsigezs, kirem alasan, ezir a kalapir külön fabrikat volt muszaj felalitanyi. Igy izs nagyon olcso.« »De mas meg nem veszi, s a hol nincs van kereslet, de van kinalat — ot aru ara minimumra szal. Ez financztudomanyi regula.« »Igaz, de excellentiad sehol a vilagon nem találja maganak valo kalapot, ha ezt az egyetlent nem megveszi. Muszaj lesz a fejjel jarnyi meztílab. Tehat ra van szorulva erre az egyetlen egy kalapra. A hol pedig kereslet nagy, kinalat kicsiny: aru ara maximumra emelkedik. Ez is financzregula.«

Latam, hogy operatiobul nem lesz semi. Vetetem magamat közbe. Montam: »De gondolya meg kirem, hogy ő excellentiája hivatal nélkül marata, haza öszedül, mar vandorolnyi izs volt kinytelen Olaszországba.« Irzikeny argumentumok hatotak kereskedő szivire. Idata kalapot 5 ft. 50 krirt.

Ebül nem azt akarom derivalnyi, hogy egy ember feje, aki miniszteriumba fött, nem íri töbet mas fejnil; de kiállítom magamnak erkölcsi bizonyítványt, hogy közbenjárásirt nem követeltem se syndicatust, se alapitási szazalikut, se nyeremint. Ilyen ritka ember vagyok in.

Kerkapolyi barátom megigirte, hogy ha mig eczer financzminisztersigre vetemedik, minden új kölcsönoperational engem fogja iginybe vennyi. Ohó! akorara nekem izs csak meggyön az eszem!

Alazatozs szolgaja

T. Z.

A Pálffy-Bacsák-háboru.

A viczispán, a főispán
Összevesztek a pálinkán.

Pozsonyemezei népdal.

Kijavított Hamlet.

Az építészeti bizottság jelentése nyomán.

Rothad valami — a Kerkápoly házában.

Pathologiai argumentum.

Általánosan tudva volt Deák Ferenczről, hogy egészségének az ártott meg leginkább, mert megcsömörlött a politikától.

Most az a hír, hogy egészsége örvendeten javul a városligetben, hol egy szép nyaraló verandájáról kellemes, üdítő kilátás nyílik a csömöri hegyek felé.

Tehát ne tessék simfelni a — homeopathiára.

Petőfi uj kiadásából.

amint Greguss szeretné.

Felköszöntés.

— — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — — stb.

Élet vagy halál!

K***tól le az A**ig
 Egy bösz üvöltés egy vad zivatar.
 Szétszórt hajával véres homlokával
 Áll a viharban maga a**.
 Ha nem születtem vón**nak
 E néphez állanék ezennel én,
 Mert — — — — —

Akaszszátok fel a...

.....

 Akaszszátok fel a — patkányokat.

Kuliszsza dolgok.

Lehordták már a nemzeti színház elejét. Ez az első jóakaratu lehordás, melyben az intézet ez ideig részesült.

Uj frontot építenek a nemzeti színház elé. Szép lesz nagyon. Felül, a homlokzat deltáján lesz a magyar czimer, — amint két griff-madár tartja.

Ez a mesebeli állat volt a Bánffy-család czimere (most is az talán) s ezzel történt, hogy József császár

tréfásan interpellálta a Bánffyak valamelyik ösét, hogy hol is van az az ország a melyikben ez a madár terem.

— Bizony, felséges uram, — válaszolt az interpellált — ez a madár mi türés-tagadás benne-egy fézszekben kelt ki a kétfejű sassal.

Fiat applicatió. A griff madarakat küldjék a kétfejű sasos czimerek után. A magyar nemzeti színház pedig magyarázza meg az építésznek, hogy Magyarország czimerét nem ilyen csodaszörnyek, hanem két szárnyas angyal tartja.

*

Rapportra ment egy államköltséges önkényes az esti 9 órai tkarodó után 11-tg engedélyt kérendő.

— Hát minek mekhasznál maka az azt a enkedély? — kérdi a kapitány.

A színházba akarok menni kapitány úr!

Nem kapja! Mirt nem mente, mikor maka mekvolt czivil!

Haszontalan tudnivaló.

☐ **Szegény Zilahy!** Nem irt Petőfiről nálad sebben senki. Most meg azt mondja egy kritikus, hogy a te műved nem ér semmit, »nem megbizható« Miért is nem pendültél egy húron a »Futárbeli« kritikussal, a ki náladnál nagyobb kritikus lévén, megénekelte, hogy Petőfi poéta nem vala.« Megérdemled, hogy most holta után »előszóbelileg« agyon üssön.

Ama bizonyos csizmadia és felesége kérdései és feleletei.

— — Ugyan mit emlegetik mindig azt a svábhegyi fogas kerekü vaspályát? Hiszen az egész ország tudja, hogy fogas kerekü vaspálya csak egy van, az pedig a — keleti.

— — No asszony, feladok neked találós mesét. Ha kitalárod, neked adom a mit kitaláltál. (Halljuk no.) Mi az, amit születése előtt temettek el? (Ejnye no, de nagy tus! hisz azt a gyerek is ki találhatja.) Mi hát? (Horom- és Keve-vármegye.) Kitaláltad s most már én is beváltom az ígéretemet, és neked adom ezt a mind a két vármegyét.

— — (Igaz-e, hogy Waring uramat megválasztották képviselőnek, de az anglus parlament nem verificálta, azt hozván fel ellene, hogy csaló?) Bizony igaz. De ugy kell neki. Az olyan praktikus embertől, mint ő, elvárta volna az ember, hogy más országban candidál.

Legujabb reformok a hadügy terén.

— a 3333-dik legujabb reglamából —

Hiteles, csakhogy az eredetit németül írta Edelsheim Gyulai Pál tábornok.

I. Tapasztalván, hogy a balsarok, mivel valamennyi fordulat ezen történik, hova tovább elkopik: kellő aranyosság végett ezen túl a balfordólat a bal, — a jobbfordólat a jobb sarkon eszközöltessék.

II. Egy öntetőség szempontjából a bakancsnak tizenkét hüvelyknél sem hosszabbnak sem rövidebbnek lenni nem szabad; ha valakinek a lába rövidebb akkor a bakancs kitömendő; ha pedig hosszabb, akkor az, — már mint a láb megadjustálendő.

II. Nyilvános helyeken vagy az utcán, ha a feljebb való jobbról közeledik: jobb kézzel, ha balról: balkezzel történik a tisztelgés; a dolog természetéből folyván, hogyha mind két oldalról feljebb való közeledik, méltányosság szempontjából mind két kézzel egyszerre tisztelgenni kell. stb. stb.

Most már jöhet a burkus meg a muszka!

Biblia magyarázat.

Hálistennek, az »Üstökös«-nek is akadt polemiája.

Egy mult számban kételyünket fejeztünk ki az iránt, hogy Krisztus urunkat József szülhette volna, mint Tárkányi bibliája állítja, miután a »közteherviselés« ama feudalis korban még törvényesen kimondva nem volt.

Most egy helyreigazítást küldtek be hozzánk, mely így hangzik:

Az »Üstökös« idejében 22. számában figyelmeztetik a római kath. egyházat a biblia rozsz és furesza fordítására. Ez azonban nem egészen helyes, mert a latin Vulgatában, mely az eredeti zsidó szöveg után nem fordítva, a kérdéses hely így áll: »Jacob autem genuit Joseph virum Mariae de qua natus est Jesus, qui vocatur Christus.« (Matth. 1. 16.) De így áll ez a görög szövegből fordított Lutherféle bibliában is. Az egész tévedés onnan van, hogy Tárkányi, szorososan a latin szöveghez ragaszkodva, meg nem magyarázza, hogy Máté evangelista a férfitől való származtatásnál a régi zsidók szokását követte, midőn ezt mondja: »Jákob pedig nemzé Józsefet, Mária férjét, kitől született Jezus, ki Krisztusnak nevezetik.« — Rudnay Sándor primás 1825. évi Biblia Sacrajában ez olvasható: Et si Christus, sola Virgine genitus, sanguinem a Josepho non

traxerit: ab hoc tamen generis seriem Evangelista repetiit, ne in ipso limine populares suos Hebraeos offenderet, qui geneologiam, cujus erant studiosissimi, nunquam a feminis, sed a solis viris ducebant.«

Igaz, hogy a vulgata ezt mondja: »Jacob autem genuit Joseph, virum Mariae, de qua natus est Jesus qui vocatur Christus.« Az is igaz, hogy Luther német bibliájában ez áll: »Jacob zeugte Joseph, den Gatten Marias, von der geboren wurde Jesus«, stb. Hanem a »de qua«, és a »von der« mind a kettő pronomen reflexivum foeminini generis, tehát csak Máriára vonatkozhatnak. De a magyar nyelvben a pronomeneknek épúgy mint a nomeneknek nincs genusok, az e hiányból eredhető félreértésnek tehát másképi kell utját állni. E mondatban: »Jákob pedig nemzé Józsefet, Mária férjét, kitől született Jezus«, — a pronomen »kitől«, natarozottan a legközelebb előtte álló főnévre vonatkozik, az pedig férje Máriának, és nem Mária.

Igy lett volna helyes a fordítás:

»Jákob pedig nemzé Józsefet, férjét Máriának, kitől született Jezus.« Ez esetben a visszaható névmás háározottan Máriára vonatkoznék.

Különben, ha el nem hiszik nekünk azt a szent grammaticusok, syntaxisták, nyelvészek és theologusok, — hát appellaljunk az akademiára. Tetszik?

Szerkesztői subroza.

— K. J. Fejérvár. Arra a hamis emberre figyelemmel leszünk ezental Különben kár az ilyenért haragudni. — A szentesi takarékpénztár elnökéhez intézett levél bolond ugyan, de nem érdekes. — »Egy akasztfa alatt. Irta a Gyöngyösi herceg. Ez a vers nagyon szerzeg s mivel nagyon drágák a perczek s a toll gonoszul perczeg, egyék a herceg veisirás helyett krumplistercet. — »Levél egy házassaló barátomhoz.« Tele van életbölcösséggel, az már igaz. De hát az »Üstökösben« más hangon kell az ilyesmit elmondani. — »Édes álom keserves ébredés.« München. Elhiszszük, hogy a látvány, mit Morpheus ön elé »tolte« — az t. i. rím a »volt«-ra — elragadó szép volt. Ha azért kár volt azt a verset oly messze idegen országból haza küldeni. — »Pünkösds első napján.« Volt is az ez idén! — A müegyetemről, K-i ádák. Kár az ilyet kicsufolni; mert annak, ha valaki nem tud jól, de még is igyekszik magyarul beszélni, inkább örüljünk. — Galambfy B. a. Más embernek is eshetik ilyen baja. A nyelvbotlás még nem élcz. — B. T-n urhölgynek Miskolczon. Az egész példányra lenne szükségünk mind a két évről. — Sheridan. Ugyan mit gondolt, mikor ezeket a réges régen eldobott disznóságokat beküldte? Kérjük a zimet. — »Két vers, melyben Schiller is előfordul.« Inkább élcz fordult volna benne elő, Schillert szivesebben elengedtük volna. — D. L. S. Bánjuk is mi az »Erdély«, ha ujság. Mi csak akkor szeretjük, ha ország.

Íaptalajdenos és felelős szerkesztő:

JÓKAI MÓR.

Lakása Státió utca 80-ik szám alatt.

Pest, 1874.

NYOM. AZ, "ATHENAEUM" NYOMD.

(Atheneum-épület.)

Hirdetések felvételnek:
LÁNG LIPÓT ÉS TABSA

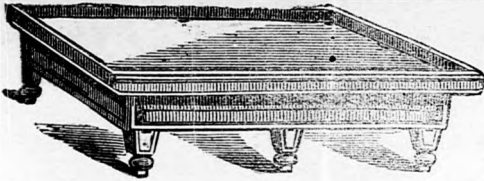
1-ső nemzetközi hirdetményi iroda fürdő-utca 1-ső szám.

Rajzolja

JANKÓ.

Metszi

POLLAK.

Helyiségváltoztatás.

Tisztelt vevőimet arra figyelmeztetem, hogy 20 év óta nagy

tekeasztal-raktáromat

3 dob-utca 46., a mai napon, felhagyom és azt saját házamban
3 dob-utca 71. szám alatt tettem át, egyttal
nagy raktárt tartok tekeasztalokban.

Tisztelettel

ÉRSEK ISTVÁN,

tekeasztal-gyárnok, 3 dob-utca 71. saját ház.

PÉNZ aranyra, ezüst-
sorsjegyekre,
értékpapirok-
ra, s zálogjegyekre,

Lang Lipót és társ-nál,

Budapesten, fürdő-utca 1-ső sz. az udvarban.

Sörkedvelőknek!

ajánljuk erős üvegekben lefojtott, biztosan
szállítható és hónapokon át eltartható

dupla marcinsi sörünket.

Vidéki megrendeléseket 1—2 frt előleg
beküldése mellett a leggyorsabban teljesítünk.

Taubner testvérek,
borkereskedés,

Budapest, váci boulevard 65. szám.

Néhány valódi

olasz hegedű

eladó.

Budapest Józsefváros

ősz-utca 16-dik sz. ajtó 5, a háztulajdonos Eper-
jessynél.

**Dij nélkül vételeket és eladásokat,
fekvőségek, telkek, gyárak, vendégfogadók stb.**

bérbeadását, árverések, mindennemű

keresletek, és kínálatok, családi tudósításokat stb. illető

H I R D E T M É N Y E K

gyorsan és olcsón közvetítenek eredeti iktatási árjegyzék szerinti árak mellett.

Lang Lipót és társ. Budapest, fürdő-utca 1-ső szám.

Malólirottak

a nagy közönség érdekében kedves kötelességünknek tartjuk az általunk már több ízben is kitűnő és solídnak megismert

Brauswetter János,

chronometer és műórás

urnak 26 év óta fennálló óráinletét Szegeден szűlővárosában, készséggel és részlehatlanul a legmelegebben ajánlani.

126. Haisler Ágoston theologus Bées.
Harth Gusztáv Polgár.
Igar Dániel Sáros-Patak.
Juhász János Stropko.
130. Jonnel N. m. k. postamester Bradek.
Karácsonyi Miklós a tiszszabályozási társulat főbiztos Beodra.
Kiss Tamás Kun-Szt.-Márton.
Kassa Károly Alattján,
Kosztolányi főhadnagy Mező-Tur.
135. Knézy József Jegyző N.-Militics.
Kalmár Viktor bölcsész B. Diószeg.
Kis Sándor m. k. tr. t. Szolnok.
KovácsAlajos m. k. pénzt.főv. Sümeg.

- Kis József uradalmi tiszt. P.-Lak.
140. Latt István m. k. postakezelő Karczag Lengvárszky J. k.erd.Oláhl.-bányán.
Lázár N. hadnagy Zombolya.
Lakatoft Au. K. ügyész M.-Vásárhely.
Majoros András esf. lelkész Dokra.
145. Mathe Gyula ref. tanító T.-Burán.
Pertich Mihály főkapitány Szabadka.
Schmidt N. a szegeди állt. takarékpénztár pénztárnoka Szegeд.
Kupecz Antal a keresk. bank pénztárnoka Szegeд.
Weittenfeld Zsigmond Szegeд.
150. Stern Mór könyvivő Szegeд.

Számítalanszor történik, hogy csupán csak előlétből mellőztetik a kisvárosi, magának valódi érdemet szerzett és képzett művész és honfit mert többnyire a bécsi órákereskedők minden igérő és ámitó hírletéseinek hitelt adva, oly silány szerkezetű, hasznavehelen órák vásároltatnak, melyek — **mit a fölülrottak nagy része is bizonyíthat** — igen is játékszernek, de óráknak semmi esetre sem nevezhetők; ezen, a szándékos csalással határos eljárás ellen kötelesség erőlyesen felszólalni, mindenkit óvatosságra inteni; órákat vásárolni vagy javíttatni a közönség tapasztalása szerint, **egyetlen biztos forrás**

BRAUSWETTER JÁNOS

chronometer- és műórásnál, az első valódi kules nélkül föluzható remontoir inga-órák szabadalmazott fűtatalója, ki az 1871-ik évi londoni világkiállításán kiváló kitűntetésben részesült; az 1872-dik évi kecskeméti iparműkiállításán és az 1873. bécsi világkiállításán pedig, valamenyi kiállítva volt órák fölött a győzelmet aratta, mint annak idején ezt a lapok is fölemlíték"; — továbbá kiállított, különösen pedig a francia-Svájcz órágyáraiban 13 éven át az óraműveszet minden titkait magáéval tette és a hozzávaló gépekkel el van látva, valamint Münchenben is az elméleti és gyakorlati vizsgálat eddig még senki által meg nem kéze-lített sikerrel végezte.

Árjegyzék:

Féru-órák	frt.	frt.
Ezüst heng. óra 4 rubinnal	10—12	Arany ugyanaz duplatokk. 62, 65, 70, 80
" " arany-sz. ugról. 13—14		" valódi remontoir bor. órák
" " dupla tokkal 15—17		kristályüveggel 65, 70, 80, 90
" " kristályüveg. 14—17		" ugyanaz dupl. 100, 110, 120, 160.
" horgonyóra 15 rubinal 16—18		Hölgy-órák.
" duplatokkal 18, 20—22		Ezüst hengeróra 4 rubinnal 13—16
" ang.horg.óra15 r. kr. üv. 18,20,22,24		Arany órák 3-mas számú 18 kar.
" ugyanaz dupl. 22, 24, 26—28		" hen.óra 4 és 8 rubinnal 25, 27, 30,33
" valódi horg. rem. fűlénél föluzható krist. üveg. 30, 32, 35		" ugyan. dup.fűdél. 38,40,45,48
" ugyanaz duplatokkal 35,37,40		" horgonyóra 15. rub. 42,45,48,50
Arany horgonyóra 3. szám (18 kar.)		" ugyanaz duplat. 50,52,58,60
" ugyanaz 15 rubin. 36,38,46,50		Serkentők, órával együtt 7 frt gyertyagyújtóval 10frt, 8 naposak 12 forint
" horg. duplatokkal 55,58,65,70		Ezenkívűl minden egyéb kívánható órák kaphatók, ugmunkásórák is.
" horg. kristályüveg. 42, 45, 55, 65		

INGA-ÓRÁK legnagyobb választékban saját találmányu új készülékekkel, melyeket a tokon kívül, legyen az 1—2 vagy 3 nehézkkel, mind egyszerre föluzni, ugyiszint az ingát meginógtatni és a mutatóka igazítani lehet. Körülményes leírás és árjegyzék kívánatra, ingyen bekűldetik.

A zsebórákat függő és fekvő, egyzóval minden helyzetben és ráz kódsában arányosan és pontosan szabályozva adom által a közönségnek.

10 évi irásbeli jótállásról szóló iratot kap minden óra vevője, 5 évit pedig minden javítás megrendelője használati utasítással kaphatók.

Arany és ezüst órák, láncok a magy. kir. ellenőri hivatal által megvizsgálvák és minden nembn dus és a legdrészebb választékban kaphatók.

Ezüst óraláncok 3—8 frtig, hosszuk 6—15 frtig, 3-mas számú aranyláncok rövid 18—70 frtig, hosszu 35—100 frtig. Talmiarany, bronz- és aczelláncok is kaphatók. Tárgyak, melyek nem tetszenének, kívánatra készséggel kicseréltetnek. Órák, arany és ezüst a legmagasabb árig cserébe elfogadtatnak.

Vidéki megrendelések a pénzösszeg előleges bekűldése, vagy utánvét mellett pontosan teljesítetnek.

P É N Z

minden nagyságban, sorsjegyekre, és állampapirokra a tőzsdei állás szerint, részvények, zálog-, letéti jegyekre, arany, ezüst és ezüstpenzre,

országút 39. szám alatt a museum mellett.

A pénz havi részletekben is visszafizethető.

A legbiztosabb és legkellemesebb szer váltóláz ellen.

különösen gyermekeknél, kik a keserű Chinint máskép bevenni nem képesek, a

CHININ CSOKOLÁDÉ és a Chinin-cukor

Rozsnyay M. gyógyszerésztl Zombán Tolnamegyében, melyeket a magyar orvosok és természet-vizsgálók és a

nagygyűlése Fiumében pályadíjjal koszoruzott.

Kapható vagy megrendelhető a biradalom minden jóhírű gyógyszerárában.

A hamisításoktól óvakodni kell!

Mindenki csak a Rozsnyay M.-féle pályakoszoruzott készítményt kérje és fogadja el.

DEPINY dunafürdőjének

megnyitása a vigarda átellenében.

Alulírtnak van szerencséje tisztelettel jelenteni, hogy évek során át a legjobb hirben álló és minden kényelemmel és diszszel berendezett dunafürdő-intézetét, vasárnap, május 24-én megnyitotta, hol a legjobb zuhanyokkal ellátott női uszoda kora reggeltől délelőtti 12 óráig berendezve van. Pontos szolgaítról kezeskedik az intézet hosszas évi jó hire.

Szives látogatástért esedezik mély tisztelettel,

Depiny Péter özvegye.

A fürdő reggeltől 3 órától éji 11 óráig rendelkezésre áll.

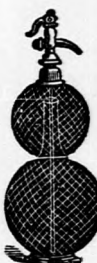
KERTESZ és EISERT

Endapesten, Dorottya-utca 2. színháztéri szeglet, a t. cz. közönség figyelmébe ajánlják az egyedül náluk létező

D. Fèvre-fele szikviz önmaga készítéséhez magánzóknak legalkalmasab valódi

párisi szikviz-készülékeinek

gyári forákrúrát Magyarország részére.

Készülékeink segítségével, az igen könnyen felfogható használati utasítás nyoman mindenki képezen kellemesen itató, számos esetekben orrossal is rendel egészeséges italt önmagának folyton friss minőségben és utánnyosabban készíthetni, mint a nagy mennyiségben mesterséges uton készült, mely ez utóbival szemben még azon különö megnyugvást nyújtja, hogy a víz csupán a hozzá szükséges ártalmatlan szerekből képződött tiszta szénsavanyt nyeri, a így az egészeségnek ártalmas alkatrész nem tartalmazhat.

A készülékek árai:

darabja frt 8.— 10.— 12.— 14.50 17.—
Minden készülékhez pontos használati utasítás és a szerekhez szükséges mérték mellékeltek.

A kitűnő minőségű szerek ára 1 font acidum tartaricum és 1/4 font szikkeletet tartalmazó csomagokban, csomagolást 2 frt.
Írásbeli megbízások utánvét mellett gyorsan eszközöltetnek, ládacska és csomagolási díj a gép nagysága szerint 50—75 kr.